

Utemeljitev komisije za nagrade in priznanja DSKP glede izbora Lare Unuk za nagrajenko Radojke Vrančič za leto 2020

Lara Unuk že desetletje prevaja iz nove in stare grščine ter poljščine. Po številnih revijalnih objavah, za katere je že prejela nekaj priznanj, sta najprej izšla njena književna prevoda iz poljščine, v zadnjih dveh letih pa se je posvečala predvsem sodobni novogrški književnosti in tako slovenskim bralcem omogočila vpogled v živo literaturo v jeziku, iz katerega pri nas prevajajo le redki. S svojim osebnim angažiranjem se trudi zapolniti pomembne bele lise v našem poznavanju te književnosti, ki jo je predstavila tudi s poglobljenimi spremnimi besedami. Nagrado Radojke Vrančič za mlado prevajalko ji strokovna komisija DSKP podeljuje za sklop prevodov štirih romanov, ki so izšli v letih 2019 in 2020.

Roman Iliasa Venezisa *Številka 31328: knjiga suženjstva* (Cankarjeva založba, 2019) je klasika grške literature, ki se opira na avtobiografske podatke in zgodovinska dejstva; zaznamujejo ga realistični opisi, pri poustvarjanju katerih je nujno poznavanje kulturnozgodovinskega in celo političnega ozadja. Po drugi strani v delu ne manjka poetičnih odlomkov, v katerih mora biti v prevodu pravi ton med subjektivnim, privzdignjenim jezikom in tragiko konteksta, v prvoosebni pripovedi pa se v opisovanju trpljenja in nasilja kaže tudi ironičen odnos. Vse te plati izvirnega dela je Lara Unuk tankočutno prenesla v slovenščino.

V prevodu romana *Bog mi je priča* Makisa Citasa (Beletrina, 2019) je prevajalki uspelo ujeti različne plasti govora, s katerimi se poigrava avtor: zmes sodobnega idioma, svetopisemskih citatov ter kvaziizobraženskega in birokratskega govora; njegove lege segajo od rahlega cinizma in občasne ironije do vzvišenosti. Besedilo, ki vizionarsko podaja grško realnost tik pred veliko gospodarsko krizo, v slovenskem prevodu deluje živo in prepričljivo.

Jezik romana *Dendriti* Kalie Papadaki (Goga, 2019) spominja na tok zavesti, dolge stavke pa zaznamuje poetičnost, zaradi katere je v prevodu brez členjenja težko ohraniti razumljivost. Mladi prevajalki se je to posrečilo, ne da bi pri tem zanemarila lepoto in zven besedila. Tudi materialne podrobnosti iz življenja malih ljudi v ameriški provinci, ki so slovenskemu bralcu neznane, so prevedene natančno, hkrati pa spretno in brez odvečnih opomb.

V prevodu romana *Eksperiment* ciprske pisateljice Mirto Azina Hronidi (KUD Police Dubove, 2020) je Lara Unuk uspešno prenesla v slovenščino izvirno literarno obliko na meji med romanom in kratko prozo. Suvereno se je spoprijela s slogovno raznovrstnostjo, pri številnih aluzijah in bolj ali manj predelanih citatih iz evropskih literarnih del, antične mitološke tradicije in pravljic pa spretno izbrala pravo mero med že znano dikcijo obstoječega prevoda in inovativnostjo. Težav, na katere je naletela ob slovenjenju ciprske različice knjižne grščine, v jezikovno dodelanem prevodu ni čutiti.

Delo Lare Unuk kaže, da prevajalka obvladuje različne jezikovne registre, temeljito pozna kulturnozgodovinski okvir grške stvarnosti in ima pretanjen čut za estetske plati književnega ustvarjanja v izvornem in ciljnem jeziku. Zato ji Komisija za nagrade in priznanja Društva slovenskih književnih prevajalcev podeljuje nagrado Radojke Vrančič za leto 2020.

Člani komisije za nagrade in priznanja pri DSKP: dr. Matej Hriberšek (predsednik), Vasja Bratina, Saša Jerele, Suzana Koncut in Damjan Zorc